

Det er stadig væk sådan, at om man er fattig eller rig, om man er i arbejde eller arbejdsløs, om man har gode eller dårlige boligforhold, har det direkte indflydelse på, om man bliver syg, eller om man ikke bliver syg. Selv om vi tror, vi har et lige samfund, er der stadig enorme og direkte sammenhænge mellem, hvordan man har det socialt og økonomisk, og i hvilket omfang man kan leve sit liv uden at blive hyp-pigt syg.

Forebyggelse og oplysning er selvfølgelig et klart middel mod nogle af de ting, som vi ved skaber sygdom; men det er også et spørgsmål om at udvikle vort samfund mere socialt retfærdigt. Arbejdsmarkedspolitik er f.eks. også sundhedspolitik, og i dag har vi en tendens i retning af mere og mere effektivisering og udstødning. Folk bliver syge af at gå på arbejde, og de, der ikke er i arbejde, bliver syge af den grund, og det skyldes i høj grad den arbejds-markedspolitiske udvikling, vi har haft de senere år, så arbejdsmarkedspolitik er altså også sundhedspolitik. Sundhedssystemet kommer også til at mærke det som en øget belastning, at vi i øjeblikket udvikler arbejdsmarkedet på den måde, som vi gør.

Forebyggelse er bedre end helbredelse, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt at satse på de ting, der kan forebygge sygdom.

Vi mener ganske bestemt, at sundhedsvæsenet har brug for både fornyelse og øgede ressourcer. Vi ved jo, at der er en vilje i befolkningen til at betale mere til sundhedsvæsenet. Hver gang man spørger folk, om de vil betale mere i skat, siger de: Ja, hvis mere af skatten går til at fjerne ventelister, så vil vi gerne. Men det er faktisk sådan – og det var specielt en udvikling, der skete i VK-regerings tid – at i dag går en mindre andel af vores bruttonationalprodukt til sundhedsvæsenet, end tilfældet er i de lande, vi normalt sammenligner os med. Det er faktisk sådan, at vi haft et fald siden 1982, hvor andre har haft en stigning.

Vi ønsker at lave om på den måde, sundhedsvæsenet bliver styret på. Vi vil have brugerindflydelse, vi vil have demokratisering, og uanset strukturen af det københavnske sundhedsvæsen er det afgørende, at det, der indføres, dels skal indføres på demokratisk vis og dels får en demokratisk styring.

Vi vil have lavet om på disse mærkværdigheder, hvor man kan skubbe rundt på patienterne og spare penge de forskellige offentlige kasser imellem. Der er brug for, at man i højere

grad anlægger et helhedssyn og sørger for, at patienten bliver behandlet bedst muligt – ikke ud fra, hvad der er bedst for en pengekasse, men hvad der er bedst set fra patientens og det samlede helhedssynspunkt.

Vi ønsker også, at man tager hensyn til, at sundhedssystemets succes ikke bare er et spørgsmål om at levere en masse effektive operationer, men også om at borgerne bliver behandlet både før, under og efter på en måde, så det samlede helbredelsesforløb bliver effektivt. Derfor er vi også skarpt imod nogle af de økonomiske instrumenter, man i dag bruger til at vurdere effektiviteten i sundhedssystemet. Det er ikke særlig brugbart at bruge økonomiske instrumenter til at vurdere effektivitet og resultater på det område. Det er meget andet, der er brug for, og vi kan sige, at hvis man kun kigger på produktivitet – sådan som der er tendenser til – kommer der også tendenser til at nedprioritere de mere besværlige sygdomme. F.eks. kommer de aldersbetingede lidelser og gigt og allergi uvægerlig i klemme, når man anlægger et meget strengt effektivitetssyn på sundhedssystemet.

Vi ønsker en behandlingsgaranti, og vi ønsker at få ventetiderne væk, og jeg vil slutte af med at sige, at nu har der været talt om behandlingsgarantier i årevis. Hvis vi skal gøre noget ved det, er der kun én vej frem, og det er lovsikring af behandlingsgarantien. Først på den måde kan vi være sikre på, at systemerne tager garantierne og løfterne alvorligt.

Tom Behnke (FP):

Helt tilbage til den 29. oktober 1987, altså for mere end 10 år siden, var der en forespørgselsdebat her i Folketinget på det sundhedspolitiske område, og i den forbindelse fremsatte Fremskridtspartiet et forslag om motiveret dagsorden. Det lød som følger:

»Folketinget opfordrer sundhedsministeren til sammen med Amdtsrådsforeningen og sygehuskommunerne at sikre en hurtigere afvikling af ventelisterne ved hospitalerne samt en generel effektivisering af sundhedssektoren med henblik på en bedring af patienternes behandling.

Tinget går hermed over til næste sag på dagsordenen.«

Dette forslag til motiveret dagsorden, der blev fremsat af Fremskridtspartiet, blev vedtaget her i Folketinget.